

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 7 Iulie.

Sgduitura aerului pricinuită de tunurile englezesci dinaintea Alecsandriei, oare ne va da pace nouă celor ce sîntem departe de locul de luptă? Eată o întrebare ce trebuie să o punem și noi în pozițiunea cea modestă, în distanța cea mare de diplomație, care conduce destinele politice în mare ca și în mic.

Cînd vorbim de sgduitură nu înțelegem pe cea a aerului fizic. Sîntem prea departe ca să o simțim fizicesce; politicesce însă nici un stat nu e prea departe, mai cu seamă în Europa.

Atitudinea govăitoare a presei oficiale din monarchia austro-ungurească ne face să presupunem că între evenimentele dela gurile Nilului și între diplomația austro-ungurească trebuie să existe vre un necs politic. Odată pentru bombardare, după aceea contra bombardării și eărăși vice-versa, dovedesce că oficialele simt o clătinare sub picioare și cearcă a se orienta.

Interesele monarchiei noastre, dic oficialele, nu sînt angajate, nu sînt nici a le Germaniei precum sînt ale altor puteri în Egipt. Cu toate aceste nelinisea se simte și la noi ca și în Germania. Aceasta este lucru într'atîta firesc intru cît politica esternă a monarchiei noastre este strîns legată de a Germaniei. Diplomația noastră merge de un șir de ani mîna în mîna cu a Germaniei în cestiunile mari și mici externe.

Germania însă, aceasta nu se mai poate ascunde măcar că și ea neagă, are interese-pofte în peninsula balcanică și interesele acestea trebuie Germania se le apere cînd va fi sosit timpul și prin mijlocirea monarchiei noastre.

Astăzi Germania lucră nevedută pentru pregătirea terenului: în Constantinopole prin diplomații sei și prin misiunile sale. Sultanul trebuie să aducă lucrul acolo, ca puterile apusene să aibă de lucru în Africa și mai târziu

poate și în Asia cu o mișcare mare a islamismului.

Avînd Germania odată asigurate spatele despre apus, va găsi privilegiu și mod ca să se întoarcă cu toată puterea spre răsărit.

În Petersburg, se vede că au miros bun, și cu tot nihilismul și cu toate presemnele unei mișcări mai intensive în lăuntrul Rusiei, aceasta nu perde din vedere intențiunile principelui Bismark, privitoare la peninsula balcanică.

Nu de fiori de măr generalul Gurko se preumblă prin guvernamele din sudvestul Rusiei și inspecționează trupele, depozitele, magazinele și spitalele; nu numai pentru că se face de lucru guvernului rus, fortifică Varșovia și celelalte puncte despre Germania; nu din întempliere încredințase comanda corpului de armată din Minsk, în fața Galitiei, teribilului general Scobeleff răposat de curînd.

Cînd dar va veni timpul indicat mai sus, dacă nu se va pute provoca o confușiune internă în Rusia, dar și dacă se va provoca, ciocnirea între Germania și Austro-Ungaria de o parte, și între Rusia de alta parte este inevitabilă. Și fiindcă principele Bismark are milă de oasele muschetarilor săi, monarchia noastră, și mai că am dice, că și monarchia vecină, România, vor ave un rol însemnat la prefacerea definitivă a cartei peninsulei balcanice.

La presupunerea aceasta din urmă — vorbim de presupuneri, de oare ce noi nu suntem inițiați în secretele diplomației, — ne îndeamnă vizitele cele multe pe la Sinaia și București din trecutul mai recent, din prezent și din viitorul cel mai de aproape.

Acum, dacă nu ne înșelăm în presupunerile noastre, preludiul dela Alexandria a început a mișca undele politice. Eară cînd preludiul va trece în fasa ludiului, adică a dramei însăși, undele vor deveni valuri și valurile aceste vor mișca cumplit și naia monarchiei noastre.

Deci ni se obtrude a doua întrebare: Este naia monarchiei noastre destul de înțeleștată și destul de ferecată ca să înfrunte viforul valurilor cînd se vor umfla de evenimentele cari au să reguleze suprafața politică a peninsulei balcanice?

Naia monarchiei noastre are două despărțeminte: unul translaitan și altul cislaitan. Amîndouă au, deși nu în formă, dar în faptă sub despărțaminte. Aceste sînt naționalitățile. Toate la olaltă, în timpuri critice trebuie să fie așa de bine legate încât nici cea mai mică crepătură să nu aibă vasul monarchiei.

Cărmacii noștri trebuie să îngrijască de întregitatea vasului cu toată conștientositatea. Întregitatea aceasta este indispensabilă. Numai prin ea se poate încungiura pericolul.

Îndreptîndune privirea asupra Translaitaniei vedem pe cărmacii noștri, pe guvernanți, opintinduse, la timpul cel mai nepotrivit, cu lucruri cari în loc se încheie, mai curînd dogesc vasul. Se opintesc din toate puterile pentru a mîguli șovinismului celor scurți de vedere dintre Maghiari a nimici naționalitățile nemaghiare și prin opintirea aceasta a turna în corpul statului licidul disoluțiunii. Vorbele late de prin foile subvenționate de cărmaci, cînd amenințînd cu „sfîrmare”, cînd prin un pretecest prefăcut că în asimilarea naționalităților zace puterea magică a conservării statului, sînt pentru necunosători mijloace orbitoare. Pericolul însă cu mijloace de aceste nu se delătură. Dincolo în Cislaitania pare că cărmacii să silească aduna toate elementele și ale strînge la-olaltă. Guvernul lui Taaffe se încearcă a împăca diferențele dintre naționalitățile Cislaitaniei și ale uni într'o legătură cît se poate mai strînsă. Ba sub conducerea lui Fischhof și a baronului Walterskirchen, (cest din urmă putem dice că este om al curții din Viena), în Cislaitania s'a încercat în duminica trecută constituirea unei

partide a poporului nemțesc. Principiile de care sînt conduși inițiatorii acestei partide corespund împregiurărilor monarchiei noastre. Fischhof ca și Walterskirchen nu vor ca patriotismul cetățenilor să vie în colisiune cu naționalitatea. Principiul acesta, despre care avem încă să vorbim, este cel mai corespunzător pentru monarchia întreagă. Principiul acesta aplicat în amîndouă jumătățile monarchiei ar fi cimentul cel mai salutar, ciment care ar pune monarchia în pozițiune de a rezista valurilor celor mai înfuriate.

Însă pe cînd la noi de sus, adică dela guvern, se lucră în contra cimentării, în Cislaitania o partidă nemțescă este care paralizează activitatea cimentatoare a guvernului.

Cu ocaziunea constituirei încercate a partidei poporului nemțesc s'a aflat un „constituțional” austriac (verfassungstreu) care a spus, că pentru unitatea tuturor Nemților și dă și avere și sânge.

Sînt foarte semnificative astfelu de cuvinte în gura acelor ce de mai mulți ani pun toate pedecile împăcării naționalităților din Cislaitania și ar fi trist pentru monarchie cînd asemenea idei ar afla undeva sprîgin, fie de vre-un guvern, fie de vre o partidă în monarchie. Astfel de idei spriginite ar fi identice cu promovarea disoluțiunii în timpul cînd este mai de lipsă ca popoarele monarchiei să stea umăr la umăr spre ai asigura viitorul.

Ar fi o norocire pentru tot și pentru părți dacă sgduitura dela gurile Nilului s'ar aședa și ar lăsa în pace Europa în momentele aceste critice. Ar fi și mai bine însă cînd popoarele monarchiei ar ave înaintea ochilor promovarea bunei stări a părților și a întregului și s'ar lăsa unui de ambițiunea de a transforma statul de naționalități în stat național și alții de a-l încorpora pe al lor la marele imperiu al Germaniei. Pentru ce ar fi bine am spus.

FOIȚA.

Schițe orientale. *)

Tewfic Arabi-Ismail.

Unei părți din presă îi place a depinge pe Tewfic-pașa cu trăsurile unui stăpîn blînd, credincios cuvîntului său, amic al celor două puteri occidentale.

Nimic nu este mai puțin esact.

Vice-regele este un adevărat oriental, fanatic și mincinos, urînd pe creștini tot atît cît și poporul său îi uresce.

Tewfic are contrariul tatălui său Ismail, care și-a făcut educațiunea în Franția și care a păstrat gusturile europene, care a fost un musulman indiferent, bind vin și foarte puțin genat de ordonanțele profetului. — Tew-

fic n'a părăsit nici odată orientul și a păstrat coloarea. Observă cu rigoare toate prescripțiunile coranului, și ce este mai grav, este că ar fi în înțelegere cu Sultanul pentru a favorisa dezvoltarea nouă politicii cu care capul creșătorilor pare că se unesce de cînd s'a încredințat că cerințele puterilor îl despoaie puțin câte puțin de toate posesiunile sale din Europa.

Nu mai este îndoială, în adevăr, că la Constantinopole se crede a se recăștiga prin kalif, ceea ce împăratul ture a pierdut. Să visează reconstituirea imperiului arab, panislamismul, al cărui cuvînt de ordine a străbătut prin toate provinciile musulmane, după cum Franția a putut să constate în defavoarea sa în Tunisia și până în Algeria.

Ei bine, după spusa acelor cari au vădut lucrurile de aproape, Tewfic ar fi omul ce îi trebuie Sultanului pentru a servească în Egipt noua sa politică.

Această dispozițiune a spiritului Chedivului în afacerile actuale aduce

o situațiune din cele mai curioase, cum nu se întâlnește decît în Oriente.

Atunci cînd s'a stabilit prin faptele cele mai caracteristice că Arabi era inamicul cel mai înverșunat și cel mai de temut al puterii lui Tewfic, pentru că s'a temut un moment, ca să nu detroneze sau chiar să nu asasinez pe vice-rege, să găsesce că în fond Tewfic și Arabi urmăresc același scop.

Amîndoi în adevăr, sînt fanatici, avînd ura creștinului și visînd panislamismul.

Să fie ei în secret înțelegi? Și drama care se joacă la curtea Cairului să fie o comedie? Nu putem merge până la această ipotesă.

Dar aceste două fapte rămân: Tewfic și Arabi aparțin amîndoi partidei Sultanului.

* * *

De unde provine starea însemnată a lui Arabi?

Din mișcarea dela 1878.

În această epocă, Ismail, pentru a se scăpa de ministrul Nubar, care l'gena, ațîță în armată o primă mișcare, în care Arabi arătă mai multă energie și resoluțiune decît tovarășii săi de arme. Aceasta îi dobîndi o oareși care celebritate și în Țiua în care influenți încă destul de obscure, colonelii preparară revoluțiunea lor, Arabi, cel mai cunoscut din bandă, să găsi într'un mod firesc capul „partidei naționale.”

Nu era atunci decît un musulman puțin mai inteligent decît ceilalți sau mai bine dotat poate de acel miros pe care toți orientalii l'aduc în intrigile lor; dar se pare că succesul la esaltat și că la această oară, să simte și să crede în comunicare directă cu Profetul.

Este firesc ca, în prezența succesorilor lui Arabi, să se întrebe cineva dacă are la spatele lui o „partidă națională”?

În aceasta țeară în care elementele unei partide naționale, cei mici,

*) „Românul.”

Românii din monarhia întreagă ar trebui ca între marginile legilor să-și întrunească puterile și se lucre cu ele în direcțiunea aceasta, în care începe destul de bine și asigurarea naționalității lor.

Crisa egipteană.

Dela London se telegrafează (în 16 iulie n.) că linia telegrafică între Tanta și Cairo e întreruptă. La Tanta se adună Beduini. Garnisoana din Cairo a batjocorit și a rupt decretul Chedivului prin care se ordona disoalverea armatei. Aceasta a trimis o deputațiune la Arabi pașa rugându-l să ocupe Cairo. Poporațiunea a protestat contra acestei proceduri volnice a garnisonului. Între armată și cetățeni a venit treaba la încăerare sângeroasă, care se continuă. Cu ocaziunea aceasta se prădă mai multe prăvălii și cafenele italiene, ear europenii cari erau în aceste au fost măcelăriți. Consulul german și cel italian au alergat la directorul poliției, acesta însă a declarat că nu poate întreprinde nimic contra trupelor. Amândoi consuli și cu naționali pe cari iau adunat în grabă au părăsit cetatea, ducându-se parte la Suez, parte la Ismaila.

Din 18 Iul. n. se telegrafează că Englezii se așează în Alexandria ca într-o țeară cucerită, au organizat poliție care a și început a funcționa dispuș de funcționarii găsiți acolo, până și de Chedivul. Pe acei ce se găseseră punând foc s'au predând, fie bărbați fie mueri, îi împușcă. Se calculează la 4000 de oameni masacrați. Cetatea a început a se împopula. Năile engleze caută se afle pozițiunea lui Arabi-pașa.

*

Daily Telegraph primește dela corespondentul său următoarele informațiuni: Alexandria, 9 oare, 20 min. seara. Continuându-mi recunoascerea, am ajuns în portul cel nou și am debarcat aproape de băi. Am găsit piața consulatelor cu totul în flăcări. Otelul, ce ocupă un colț al pieței, era ars de tot. Consulatul francez ardea peste tot, da de mirare este, că strada în dosul consulatului nu era stricăță nicăiri. De aci ne-am dus iarăși cu luntrea la Pharos. Aci vedeam pe mulți matrozii englezi debărând. Toate luntrile diferitelor corăbii erau în mișcare spre a aduce pe oameni la țerm; dar trupele nu debarcau în ordine, căci se auzea că orașul era evacuat de trupele egiptene. Aproape de palat am găsit pe mulți soldați englezi cu luntrii. Matrozii erau înarmați cu pucii și bine dispuși. Ei căutau pe vrăjmaș tot glu-

mind; dar acesta după ce a comis atâtea nenorociri, s'a retras sub scutul amăgitoarei flamure parlamentare. Mersem mai departe și zărirăm un vapor cu matrozii și soldați așteptând să primească pe Chedivul, care se retrăsese în Ramleh. Ofițerul ne duse să nu înaintăm singuri dar noi ne duserăm până la vama. D'abea furăm câte-va minute aci, când sosi o parte din soldații și matrozii lui *Invicibile*. Ei se grupară la capul stradei ce duce în oraș și pe când plecarăm cu toții înainte vedeam arabi împușcând din case asupra trupelor și alți arabi je-fuiau prin case. Aci se încinse o luptă. Uciserăm pe câți-va din acești mișei. Dar mulțimea începu să se grămădească și ofițerul se retrase spre a aduce ajutor. Se aduse la țermi o mitralieză de pe Monarch și cu această armă înaintarăm din nou; după o scurtă luptă, în care fură uciși 5 arabi, strada fu curățită de ei. Dar mai departe înainte se zărea și se audea o mulțime ce urla ca fiarele și ofițerul, având oameni puțini, află de cuviință să nu intre în centrul orașului.

În acestea eșiră înaintea noastră o mulțime de creștini, care dela bombardare au stat ascunși; erau și câte-va doamne franceze în stare de plâns. Ni se spune, că eri arabii s'au purtat grozav. Au ucis pe toți creștinii, ce au găsit. Europenii scăpați de prin pivnițe ne povestiră, că sgomotul bombardărei a fost teribil, dar și mai îngrozitoare au fost țipetele arabilor răniți, cari alergau pe strade plini de sânge, sberând și cerând resbunare. De odată veni un fugar fruntaș, un beiu egiptean, succesorul celui prefect de poliție, care la 30 Maiu a suferit să se ucidă Europenii. Ei cer dela ofițerul nostru o pompă spre a stinge focul colosal din apropiere. El spune că nu mai e apă în oraș și întreabă dacă englezii au de gând să pue earăși în lucrare mașinile de apă cari încetaseră. Noi l' trimiserăm la biroul capitanilor de port, unde erau adunați mulți marinari și soldați. Apoi veni în fuga mare o ceată cu totul sălbătăcită. Erau servitorii Chedivului, cari anunțară, că și Chedivul vine cu trăsura pe strada Ramlet, însoțit de Derviş-pașa. Ei ne strigară, că alțeta sa caută scăpare pe bordul vaselor engleze. Între ei era și Martino-beiu, secretariul privat al Chedivului. Când veni el și începu să vorbească cu noi vedeam ridicându-se praf, și auzii zuruitul trăsorei. El anunță apoi că a sosit Chedivul cu Derviş-prsa. Alțeta sa fu îmbarcat imediat pe vaporul cel mic și dus în port unde, grație Domnului ajunse în fine în singuranță acest brav credincios prinț.

Progresele Rusiei la Dunărea de jos.

Cetim în „Timpul“:

Correspondentul din Bucuresci al „Gazetei generale“ din Augsburg, printr'un articol intitulat „Progresele Rusiei la Dunărea de jos“, se face organul acelor amănunte curioase, cari ar fi circulând asupra scisiunilor din partidul roșu. Reproducem aceea corespondență, deși ni se pare a cuprinde multe apreciații eronate, pentru cuvântul că scriitorul în cestiune s'a dovedit în curs de mulți ani statornic amic al partidului și guvernului roșu. Deci ori-cât de numeroase ar fi, ingredientele erorii în descrierea sa într'un cât privește încordarea dintre vechii amici politici, Rosetti și Brătianu, ea poate să ne fi dând câte-va deslușiri esacte.

Eată aceea corespondență:

Vedând maniera naivă cu care diarul „Russ“, redijat de Aksakoff, încearcă a tăgădui ori ce complicitate morală a guvernului din San-Petersburg cu agitațiunile de înaltă trădare, propagate între Rutenii din Galizia și descoperite cu ocaziunea procesului din Liiov, e îndoit de interesant a urmări căile ascunse, cu care s'a silit Rusia să combată, nu fără succes, influența austriacă la Dunărea de jos. Fiind-că în Petersburg există convingerea, că după experiențele asupra grațitudinii rusești, pe cari le-a făcut România imediat după războiul oriental, ea va trata cu o justă neîncredere ori ce propunere directă de amicie, s'a crezut că influența pierdută în urma anecsiunii Basarabiei și a cestiunei Arab-Tabia, s'ar pute recăștiga pe cale indirectă. Acest sistem era în adevăr mai circumstanțial și mai migălos dar, cunoscându-se stăruința și răbdarea diplomației rusești, metoda promitea un succes ce părea sigur, din cauză că atitudinea Austro-Ungariei în cestiunea dunăreană și multicolorile împregiurări de partid din România presintă puncte de razim pentru a submina relațiunile dintre România și Austro-Ungaria. Înainte de toate era important de a scoate din cabinetul Brătianu pe acel membru carele, ca conducător al politicei esteriore, avuse ocaziune de a încerca mai mult desinteresarea Rusiei față de ténérul stat dela Dunărea de jos. Se scie că ministrul Boerescu era suspectat ca partizan mascat, ba chiar mituit al politicei orientale vieneze. Cea mai nejustificată imputare ce se putea face. Din contră Boerescu, care compusesse memorandumul tipărit în Paris asupra ante-proiectului, întâia și cea mai însemnată scriere polemică în contra pretensiunilor austriace, con-

sideră influența Austro-Ungariei ca răul cel mai mic dintre două rele. Ba, părerea aceasta a sa concorda atât de mult cu vederile primului ministru Brătianu, încât scrierile aduse de diarele din Viena, că înlăturarea ulterioară a lui Boerescu avea de cauză divergența de opinii în politica esterioreă caută să le numim scornite din nimic. Ceea ce a adus căderea lui Boerescu n'a fost nimic alt de cât isteția cu care Rusia a sciut să exploateze în favorul său și al influenței sale neîncrederea României pricinuită prin atitudinea Austriei, arătându-se pe neașteptate concesivă în cestiunea despăgubirilor de războiu.

Brătianu n'a dispărut împreună cu Boerescu, pentru mai mult timp de pe arena puterii, dar aceasta are a o mulțămîi întâiu ineptiei frăține-său, chemat ca urmaș la președinția consiliului și mai cu seamă marelui sale popularități. El nu dătesce Rusiei rămânerea sa la putere și în genere cată să blamăm ușurința cu care Viena îl acuză pe Brătianu că ar fi având dispoziții rusofile, numai și numai pentru că n'a putut ocroti pe colegul său mai puțin popular, Boerescu în contra influenței crescende a Rusiei.

Alt-ceva însă nu s'a relevat până acum după cât sciu; chipul în care Rusia, în timp atât de scurt, a câștigat o atingere atât de intimă cu partidele politice din România, încât acestea, cu toate protestele lor în contra retrocesiunii Basarabiei, au ajuns totuși a face servicii de salahor politice rusești. Cei inițiați însă cunosc faptul înverdat că principele Obolensky, comisar în cestiunea despăgubirilor de războiu ruso-române, avea pe lângă însărcinarea sa oficială și aceea a unui comisar politic și a exercitat această din urmă profesie cu un succes destul de mare, pentru că cercetările sale oficiale, în privirea mării despăgubirilor de războiu, la pus în contact cu cei mai influenți dintre marii proprietari. Mai cu seamă în Moldova, rămășițele fostei fracțiuni, din care făcea parte și pensionarul statului rusec, Cogălnicean (!) s'au folosit de ori ce putea servi ca armă în contra regimului valachian a lui Brătianu. Făcând în mai multe rânduri drumul dintre București și S. Petersburg. lui Obolensky i a trebuit un an și jumătate pentru afacerea, de sigur nu grea a despăgubirilor și în acelaș timp a aplanat calea pe care Brătianu s'a silit prin marii proprietari din partidul său propriu, ca sau să-și părăsească poziția sau să intre în apele rusofililor din Moldova (?) Aceasta sar fi întemplat deja cu ocazia revizuirii reformei agrare, dacă, în această cestiune, Brătianu nar fi avut sprijinul amicului său politic, Rosetti, părintelui proiectului

fellahi, ingenunche de secole, fără să murmure supt opresiunea clasei înalte și a vice-regelui, supt nemulțămiri numeroase, mai ales de când s'au făcut concesii de pământ într-o așa de largă măsură Europenilor de Chedivul Ismail. Sînt încă supărări pentru marile tratamente efectate membrilor controlului anglo-frances: 150,000 lei pentru cei doi directori și alocațiuni de 75,000 lei funcționarilor lor. Funcțiunile identice ocupate de Europeni și de indigeni, acelea de cap de birou, de exemplu, aduc celor din téntru întreitul resplăților acordate celor de al doilea, etc.

Aceste abuzuri erau nu numai tolerate, dar chiar favorizate de Ismail, doritor de a face urât pe cât cu puțință era supușilor sei controlul și pe care nu l' suferea de cât cu un extrem desgust.

Cu aceste nemulțămiri se unesc la Fellah. ura de rasă a musulmanului în contra creștinului așa de nenorocit nutrită de întrigile engleze în

acești din urmă timpi, după cum am dis'o.

Că Arabi încearcă să întrețină aceste gelosii și ure, este afară din îndoeală, dar să găsească oare acolo elementele a ceea ce se poate chema o partidă națională, care și propune un scop definit și imediat și mai ales care să poseadă un ideal de emancipare și de progres? Nimic nu ne autorisă a o crede. În acest fapt, numai o parte este serioasă, pe care Europa trebuie să o observe: dispozițiunea fanatică a juca un rol într-o resculare generală a islamismului, dacă visul Sultanului Abdul-Hamid, ar fi avut un început de realizare

Unul din factorii cei mai însemnați ai situațiunei este persoana chiar a fostului vice rege, figură originală, o adunare de defecte mari și de calități reale, în general rău cunoscute.

Kedivul Ismail, am diso, a fost crescut în Europa; și-a asimilat moravurile țerei noastre s'a despoiat de fanatismul oriental, de obiceiurile și de formele musulmane: n'a păstrat de

cât ceea ce i trebuia pentru a domni asupra poporului său.

Haremul său (și se scie că haremul este, înainte de toate, la Orientali un semn de avere și de luc și de care tradițiunile nu permit unui Suveran se se lase) haremul său nu se compunea de cât de un mic număr de femei, trei în general, și gusturile vice regelui nu erau către această parte. El avea moravuri ușoare și își urma dorințele sale pretutindeni pe unde îl țarau. Astfel a observat într-o zi o sclavă, care deveni muma Chedivului actual, Tewfik.

Ismail era de o dărnice fără seamă și prin urmare, țărăt să caute toate mijloacele de a se îmbogăți. Astfel a constatat Controlul, vice-regele pusesse mîna pe toate proprietățile pe care n'avea nici un drept de a le posesede și pe cari consimți, în urmă, să le dea napoi.

Plătise Sultanul sume enorme pentru a obține firmanul care dedea un nou șir de succesiune în familia sa, succesiunea directă. Întrei pentru acea-

sta tributul ce plătea Porței și îi dote pe deasupra mai mult de o sută milioane.

Densul era încungiurat de aventurieri; în scurt, lăsase se pătrundă în finanțele Egiptului o disordine ne mai pomenită, căreia era cu totul incapabile de ai pune capăt.

Eacă viciurile lui Ismail; să vedem acum și calitățile sale.

Densul era foarte inteligent, laborios; se găsea la lucru dela șese oare dimineața;

Spirit deschis, densul proiectase să dea instituțiuni liberale poporului său; dar problema era pentru densul plină de dificultăți diferite; căci încerca se introducă aceste instituțiuni fără se atingă regimul despotice al guvernamentului său, și aceasta petruca era convins că starea de dobitocie a supușilor nu putea merge cu un alt regim.

Cele două instituțiuni cu cari și-a început reformele, arată o vedere si-

de reformă agrară. Dar ceia ce iar nu s'a relevat îndestul este că între cei doi vechi coreligionari politici există o divergență de opinii în privirea politicii esteriore și îndeosebi a cestiunii Dunării, încă de pe timpul pe când Rosetti era alături cu Brătianu ministru de interne.

Pentru direcțiunea pe care de pe atunci încă o apucase Rosetti, e semnificativă împregiurarea, că spiritualul jurnalist Ventura care, prin mijlocirea lui Cogălniceanu, deduse publicității anteproiectul și făcuse din el obiectul unei agitații, evident contrare Austriei a fost numit în toamna anului trecut șef al unui birou de presă, ce se pretindea că atârna de ministerul de externe, dar în realitate era inspirat de Rosetti. Nu se știe nici până acum cât de mari deveniră divergențele de opinii între Rosetti și Brătianu când acum o jumătate de an cel dintâiu s'a retras din capul ministerului de interne. Numai un lucru e de observat că, de odată cu retragerea sa, s'a desființat și biroul de presă și Ventura a fost demis, fără de a i se fi denunțat angajamentul de mai înainte. E cunoscut apoi că și pe urmă, Rosetti au spriginit politica Rusiei în cestiunea Dunării, opusă Austro-Ungariei și Germaniei, pe când Brătianu crede din contra că trebuie a se evita atât o atitudine prea accentuată împotriva vecinului stat habsburgic, cât și o concesivitate care ar atinge demnitatea României. Nu mai e îndoială că neînțelegerea dintre cei mai de căpetenie, ba chiar unicii conducători eminenți ai partidului liberal, a contribuit a aduce o descompunere totală a actualei majorității parlamentare, ear că împregiurările stau astfel nu se poate atribui decât agitațiunii partidului rusesc. Rosetti, a cărui ambiție de șef de partid merge adesea mai departe decât chiar idealismul său, pare a trece cu totul cu vederea, că de o camdată vecinul dela nord vrea înlăturarea lui Brătianu (?) și că în cas dacă acest om eminent ar cădea jertfă intrigilor aripei stânge a naționalilor liberali, ce ține cu Rosetti și atacurile amicilor Rusiei din Moldova, strălucirea guvernamentală a liberalilor ar ajunge curând la capăt și s'ar face loc unui cabinet care ar sta în solda Rusiei (?) Brătianu vede mai departe decât coreligionarul său politic de odinioară și — putem fi convinși — că mai de grabă ar avea recurs la disolvarea camerilor, decât să înainteze poftele de supremație ale Rusiei prin mântinerea actualei stări a partidului. Dar chiar în acest cas persistă pericolul ca la nouăle alegeri, influența Rusiei să fie mai tare decât creditul omului de stat, în contra căruia, cu toate numeroa-

sele merite pentru ridicarea patriei sale, se poate ridica imputarea, că a îngăduit atât de mult timp corupțiunea înăuntrul propriului său partid și mai cu seamă în șirurile partizanilor mai de aproape ai lui Rosetti.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Sadu, 3 Iulie. Prin hârtia prea onoratăului oficiu protopresbiterial gr. or. al tractului Sibiiu ddto 14 Iunie Nr. 188 ex 1882 întreagă preoțimea din acest tract a fost invitată a se întruni pe ziua de 2 Iulie st. n. a. c. în locul central al pparatului, adică în Sibiiu. Scopul acestei întruniri precum se știe a fost alegerea membrilor clericali ad hoc pentru sinodul ppresbiterial electoral.

Cât interes și considerare a arătat către acest act nu de mică însemnatate pentru constituția noastră bisericască, preoțimea din acest tract, ne-a dat destulă dovadă absența a mai mult ca de jumătate a celor invitați.

Să știe că ppresbiteratul Sibiiului după organizarea cea nouă constă din 24 comune cu 35 preoți: parochi, administratori parochiali și capelani, cari, credem, toți au drept dară și datorință a lua parte la actul din cestiune.

Oare ce ar dice acel bărbat, al cărui nume e întregii Europe cunoscut și pre care eu din reverință mă sfiesc al mai aminti, când ar vedea, cum se respectează din partea unora — marele său op „Statutul Organic” ?!

Mi se va reflecta că unii din cauza bătrânețelor și a neputinței nu putut participa. Conced această; însă din 18—19 absenți nu sunt toți bătrâni și neputincioși. De aceștia sunt numai 2—3, ceilalți mi sunt toți cunoscuți, sunt tineri. — Dacă noi nu urmăm după prescripțiile Statutului organic, cum vom putea accepta aceasta dela mirenimе ?!

Ași ave mai multe de disc, însă cu altă ocaziune; de astădată închei cu dorința, ca de una parte împărțirea darurilor — să se întempe mai cu ecuitate, eară de altă parte să ne nisuiim cu toții a satisface Statutului organic, în cele ce ne ating pe noi.

Ioan Popoviciu,
preot.

Zarand, în 1/13 Iuliu 1882. În 25 a. c. sa ținut în sala gimnasiului din Brad examenul din limba română și din religie

Ordinea se stabili în finanțele egiptene și această admirabilă țeară dă earăși venituri mari.

Era foarte bine; dar fără a face aci o critică neopordonată acestui Control, trebuie să spunem că persoanele însărcinate de al exercita avură nedibăcia de a reduce la nimic pe Ismail și de al umili înaintea poporului său. Aceasta fu o greșală; nu trebuie în țările orientale, se distrugi autoritatea Suveranului; căci afară de ea, nu mai rămâne nimic.

Ismail nerăbdător de jugul ce Nubar făcea se apese asupra, se otări se scape de el și recurse la pericolul mijloc de a rescula armata. Aceasta fu revolta dela 1878, unde Arabi puse fără se știe probabil, bazele norocului său de astăzi.

Nubar cădu; contra-lovitura căderii sale a fost bine simțită de capitalistii englezi și francesi. În fine Ismail fu detronat. Restul se știe.

„Le Messenger de Vienne.”

cu fetele române dela scoala de stat maghiară din Brad.

Învățătorul esaminatoriu a fost domnul I. German învățătoriu la scoalele normale din Brad. La examen au fost prezente 13 eleve în etate cam de 7—15 ani. Resultatul examenului a fost foarte satisfăcător și noi părinții nu avem decât se fim recunoscători dlui G... pentru energia ce a dezvoltat întru instruirea fetițelor române gratuit. Ași scrie mai multe relativ la acest examen dar mă tem, a nu vătămă modestia demnului învățător. Ceea ce ma îndemnat se scriu relativ la acest examen au fost următoarele: În Brad esista scoala maghiară reformată cu două învățătoare cari se plătescu de către stat, comuna politica Brad încă contribuie cu 200 fl. Elevele române, cari sunt obligate a cerceta scoala, sau cercetează scoala maghiară sau nu cercetează de loc.

Astfel majoritatea elevelor dela scoala de stat sunt române. La scoala populară română din loc, organele comunale se îngrijesc ca fetele se nu cerceteze.

Educațiunea ce au primit fetele române la scoala maghiară de vre o 6 ani în coace a fost cu totul maghiară.

Ne trămiteam fetele la scoală cu simțiminte românesce și când eșiau din scoală erau mai bune maghiare ca române. Aceasta ne pusesse pe gânduri și nu sciam ce era de făcut ?

Domnul G... însă ca bun român și om interesat, începând în acest an a propune limba română și religiunea la fetele române prin examenul ținut a dat dovadă, că va sci paraliza influențele stricăcioase ce ar fi putut avea scoala maghiară asupra fetițelor române. Sperăm că domnul G... bucurându-se de încrederea familiilor va sădi în inimile junelor mlădițe iubirea de națiune și iubirea de tot ce e românesc.

În 2 Iuliu domnul G... a ținut examenul cu elevii aplicați la meserii în Brad. Numărul elevilor aplicați la meserii se sue la 13 înși dintre cari 9 români. Încă din toamnă începând domnul G... a ținut pre septămână câte trei oare de prelegere dela 7—8 seara. Ce e mai mult dânsul pre lungă propunerea grătuită a dat dela sine și bani pentru iluminare. Dânsul a făcut adevărată jertfă.

Examenul cu meseriașii au reușit bine. Dintre 13 elevi 3 înși după mărturisirea dinșilor nu au sciut la începutul anului nici scrie nici ceti. Acum la examen ceteau bine și scriau în limba română; ear răspunsurile celorlalți din comput, limba română, limba maghiară și comptabilitate au mulțamit publicul present.

După cum se vede domnul G... și a pus la inimă cultivarea tineretului român din Brad, ceea ce i servește spre onoare. Atrăg atențiunea celor competenți!

Un părinte.

Dela Panciova, în 10, 11 și 12 Iulie c. n. se țin a XVI adunare generală a „reuniunii învățătorilor sud-ungariei”, la care participară foarte puțini învățători (abia vre o 200.) din cauză că Panciova nu e un loc central al reuniunii, apoi nici comitetul local nu se îngriji mai energic de întreprinderea excursiunilor proiectate la Belgrad, Semlin, etc. La adunare a mai fost prezenti comitele suprem opidan și trei inspectori regesci. Concert, teatru și alte festivități în onoarea reuniunii nu au lipsit. De oare ce această reuniune este cea mai renumită și mai activă în Ungaria, află de bine a aminti câte-va obiecte mai interesante discutate în adunarea generală de acum.

Un esmis a inspectorului de mătăsărit țin un discurs interesant despre staraa actuală a mătăsăritului și despre cultura vermilor de mătăsă. Un învățătoriu făcu propunerea motivată, ca acelor copii obligați a cerceta scoala, cari au împlinit anul al 12-lea la etății, însă nu au absolvat scoala populară, să li se impună obligamentul de a mai umbla încă 2 ani la scoală, în care cauză ar fi bine

să se adreseze o reprezentațiune la ministeriu. Propunerea aceasta se respinse. Dintre tot fu mai interesant discursul învățătorului D. despre asiluri pentru copii, propunând înființarea unui asil de copii, (Rettungsanstalt) pe teritoriul reuniunii cu ocaziunea sêrbării mileniului Ungariei. Comitetul central s'a adresat către cele mai multe reuniuni din Ungaria, ca aceste să constituie fie care câte un asil pe teritoriul lor. Vorbitoriul își motivă propunerea sa prin aceea, că atunci s'ar pune pedeci proletariatu-lui, socialismului, comunismului și nihilismului în Ungaria. Dsa a uitat să ne spună că maghiarisarea încă e un scop principal al acestor institute humanitare. Inv. K. vorbi pentru apărarea animalelor. După ce arătă prin câte va anecdote istoricul apărătorilor de animale, propuse a se înființa în sinul fie cărei reuniuni inv. câte o societate pentru apărarea animalelor după normele propuse de deputatul dietal Otto Hermann. Adunarea primi propunerea întru atâta, că învățătorii se vorbească în scoală cu mult respect despre animale. Inv. Sz. vorbi despre unitatea formelor de scriere în toate scoalele Ungariei, propunând reuniunii a se adresa la ministeriu, ca se recomande Nemților să nn mai scrie cu scrisoare curentă, ci cu litere unguresci, adică latine. Dsa afirmă că atunci Nemții ar fi mai buni patrioți. Propunerea de amijloci la ministeriu în aceasta cauză, fu respinsă. Contra Schulvereinului s'au mai aduse un protest, însă cu multă sfială. Președintele aduse la cunoștință că dela comitetul central al reuniunii învățătorilor români gr. or. din Caransebeș, a sosit o scrisoare în care se exprimă mulțamită reuniunii inv. sud-ung. pentru simpatiile arătate reuniunii române. Durere, că aceasta adresă nu s'a cetit, fiind de față numai cinci români.

Adunarea hotări, că organul reuniunii (Közlöny) care apare în limba nemțescă și ungurescă, să înceteze, de oare ce nu corespunde scopului său aparând numai odată în lună. Din raportul președintelui Schäffer se vede că nu toți Nemții sunt „buni patrioți” căci un învățătoriu diriginte din Hatzfeld, președinte a subreuniunii de acolo, în o corespondență către președintele Sch., a numit stilul patriotic din o scrisoare a acestuia de „stil brutal” etc.

Alte obiecte de mai puțină valoare nu amintesc. Observez numai atâta că în anul acesta toate discursurile s'au ținut în limba ungurescă, preeând în anii trecuți Nemții și Sêrbii încă și au deschis gura. În anul trecut s'a ținut în Oravița primul discurs român (despre educațiunea religioasă) de I. Moldovan inv. în Satul-Nou. Atunci germanii (deutsche Ungarn) au cam strîmbat din nas temându-se de limba românească.

Vom vedea până unde vor ajunge Ungurii germani cu vitejia lor!

Afacerea dela Tisza Eszlar.

„Függetlenség” scrie că pe Ester Solymosi a vândut-o nașul ei un așa numit Huri, om cu stare pentru 500 după alții 1000 fl. Huni nu s'a gândit că afacerea aceasta va avea un sfârșit așa de tragic adică moarte; el s'a tocmit numai ca să i ia puțin-tel sânge.

Nyregyháza, 17 Iulie.

După „Egyet.” Eri noaptea la 12 oare 5 pădători înarmați au petrecut pe un jidan prins la Tisza-Eszlár.

Scirea că au voit se spargă locuința judeului invest. Bary noaptea se adevăresce. Patru oameni necunoscuți, erau la ușa judeului inv. Bary încer-

gură și că Ismail profitase de educațiunea sa europeană.

Vice-regele institui. mai întâiu tribunale apoi scoale de fete.

Acest din urmă fapt, mai ales, nu este foarte însemnat? Eacă un barbar care dela cea dintâiu vedere ajunge se înțeleagă ceea ce a trebuit mult timp se priceapă națiunile civilisate, adică: că femeia face pe bărbat, și începe educațiunea poporului său prin aceea a femeiei!

Aceste reforme n'au avut vreme să își dea rodul. Succesorele lui Ismail neavând nici o dorință de a răspândi instrucțiunea la poporul său și toată lumea în această țeară având obiceiul să își reguleze gusturile după acele a le suveranului, scoalele se închiseră îndată.

Când Controlul anglo-frances fu stabilit în Egipt, produse o mare neplăcere lui Ismail; cu toate aceste trebuî să se supue și restituî, după cum am disc, o parte din pământurile pe care le luase pe nedrept.

când a o sparge; însă la lătratul cânelui s'a trezit sluga în grajd și i-a alungat.

Egyetértés Iuliu 18.

Eötvös va apăra pe Iosef Scharf, hahamul din Eszlár și pe socia acestuia. Alecsandru Funtak va apăra pe Solomon Schwarz, noul haham din Eszlár și pe Brann Lipot, și Horanszky Nandor pe Iunger Adolf, Brann Avram, Weisstein Lazar, Lustig Samuil. Taub Emanuel și pe Rosenberg Hermann. Pe ceilalți acușați îi vor apăra advocații din Niregyháza.

„Eötvös“ a seară a și sosit la Nyiregyháza. Funtak Sándor și Horanszky și-au pus substitut pe „Eötvös“, provădându-l cu plenipotențe.

Varietăți.

* (Bibliografic.) „Raportul comitetului Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina despre treburile și lucrările sale în 1880 și 1881“. — Din raport aflăm între altele că și Societatea pentru cultură etc. a adoptat ortografia stabilită de academia din București: că la începutul anului școlastic 1881/2 conform încuviințării date de ministeriu s'a introdus limba română deocamdată în două clase paralele dela gimnasiul gr. or. din Suceava; că are să clădească un edificiu nou al societății, care va fi folositoriu pentru societate; că s'a sporit biblioteca cu 95 de opuri în 98 de tomuri, 27 fascicule, 11 tablo-uri și 3 mape; că are 8 membri onorari, 17 fondatori, 118 ordinari și 5 activi; că are avere de 16,565 fl. în imobilități, 700 fl., 7,200 franci și 1,500 galbeni în obligațiuni, 5,000 fl. bani gata cu un venit disponibil de 2251 fl. 29 cr. pe an. Cheltuielile între cari sunt socotite și subvențiunile pentru elevi meseriași și studenți nu trec preste suma disponibilă.

Acesta raport se va prezenta adunării generale, care se va întruni în Cernăuți Marți în 13/25 Iulie a. c. la 10 oare dimineața în localitățile societății.

* (Societatea literară ungară) care merge să viziteze orașul Turnu Severin cetim în „Pesti Napló“, se compune, din 200 de persoane bărbați de litere, erudiți și artiști. Aflăm că guvernul a dispus să facă o primire strălucită acestor călători la sosirea lor pe teritoriul român. „Gazeta de Roumanie“ spune că ministeriul cultelor și instrucțiunii publice va fi reprezentat de d. Dr. Dumitrescu dela facultatea de litere din Iași, și Academia română de d-nii D-rii. Brândă și Felix.

* (Decorat.) A. S. ducele de Nassau a conferit ordinul Leului de aur, în gradul de comandor, dlui major Rudean, comandantul batalionului I de vânători aflat în garnisoană la Sinaia. „Rësß.“

* (Misiunea otomană), aflată sub conducerea lui Dirigalki-pașa, care a fost la Berlin se ducă împăratului Germaniei nise cai arăbesci din partea Sultanului a trecut ieri prin București întorcându-se la Constantinopol. „Rësß.“

* („Columna lui Traian“) (revistă mensuală pentru istorie, lingvistică și psihologia poporană sub direcțiunea dlui B. P. Hâjdău) în Nr. 6 pe luna lui Iunie cuprinde următorul sumar:

Zilot Românul: Înainte de Tudor Vladimirescu. Cronică inedită.

S. Fl. Marian: Din fermecile poporului român din Bucovina.

N. Densușianu; Monumente pentru istoria țerei Făgărașului.

Dr. At. Marienescu: Novacesci. Balade populare inedite de preste Carpați.

B. P. Hâjdău: Manuscriptul românesc 1574 aflător la London în British-Museum.

G. Chițu: Domn - Doamnă. *Domnus - Domina.* Notită filologică.

B. P. Hâjdău: Ghioc (Dioc) și Sglăvoc (Sgăvog, Sclăvoc). Un dublet greco-latin.

Climescu, Curpân, Petrov și Pătu: Din obiceiurile juridice ale poporului român în districtul Bacău. „Rësß.“

* (Esundări). Cibinul a eșit din alvie pe mai multe locuri. De asemenea și alteriulețe s'au făcut riuri Toate aceste în urma ploilor torențiale de ieri. Comunicațiunea postală între Sibiu și Făraș întreruptă.

Posta din urmă.

Arabi-pașa a dat ordin ca dările de aci înainte să se plătească lui. Arabi pașa are pretinzi în giurul Chedivului, car îl informează despre toate. — Prefectul poliției din Cairo a interzis lui Arabi pașa mergerea acolo. — În Zagazig, Manzureh și în Tanta Egiptenii au măcelărit pe Europeni. — Guvernul britanic și cel francez sunt de acord în privința ocupării Egiptului.

Loterie.

Mercuri 19 Iulie n. 1882.

Brün: 74 11 32 64 47

Bursa de Viena și Pesta

Din 18 Iulie n. 1882.

	Viena	B. Pesta
Renta de aur ung. de 6% . . .	119.95	119.90
Renta de aur ung. de 4% . . .	89.1	89.15
Renta ung. de hârtie . . .	87.20	87.20
Împrumutul drumurilor de fer ung. I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. . .	134.75	134.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. . .	91.75	91.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. . .	110.50	110.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului . . .	96.20	96.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire . . .	98.50	98.25
Obligațiuni urbariale temeșane. Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire . . .	97.70	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane. Obligațiuni urbariale croato-slavonice . . .	97.50	97.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin . . .	97.78	97.—
Sorți unguresci cu premii . . .	98.75	98.25
Sorți de regularea Tisei . . .	99.—	—
Datorie de stat austriacă în hârtie . . .	97.25	97.75
Datorie de stat anstr. în argint . . .	120.25	118.75
Renta de aur austriacă . . .	111.—	110.72
Sorți de stat dela 1860 . . .	77.20	77.10
Acțiuni de bancă austro-ung. . .	78.—	78.—
Acțiuni de bancă de credit ung. . .	95.10	95.—
Acțiuni de credit austr. . .	131.25	131.—
London (pe polița de trei luni) . . .	827.—	822.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“ . . .	328.25	323.—
Argint . . .	326.50	326.3
Galbin . . .	120.55	120.50
Napoleon . . .	—	99.50
100 marce nemțesci . . .	5.67	5.66
	9.57	9.66
	58.85	58.80

Nr. 76.

[115] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Dumbrava, protopresbiteratul Sz. Reghinului, se eșcrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

1. În bani 100 fl. v. a.
2. În naturalii: folosirea a două jugere pământ arătoriu în valoare de 20 fl.

Cuarta natural în edificiul școlar, eventual relut de cuarta.

La alegere se vor admite numai indiviți cu atestat de calificățiune învățătoresc. Cererile instruite conform statutului organic și a regulamentului congresual din 1878 sânt a se adresa la oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Szasz-Reghinului Idicel, posta ultimă Sz. Regen.

Idicel, 30 Iunie 1882.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter.

Nr. 174

[118] 2—3

EDICT.

Maria născută Nicolae Cornei din Colun; soția legitimă a lui Ioan Zacharia Constantin din Stupinile Brașovului, care de șase ani de zile pribegește în lume, fără ubicațiune cunoscută și fără a se sci deacă mai trăeșce, este prin aceasta cu scirea și încuviințarea Măritului consistoriu archidieceșan dto 22 Martie a. cur. Nr. 833. B. citată, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de bărbatul ei.

Brașov, 1 Iulie, 1882.

Scaunul ppresbiterat gr. or. al tractului Brașovului I. ca for matrimonial de prima instanță.

Licitațiune minuendă.

Conform planului și preliminarului de spese de nou elaborate, și aprobate din partea Veneratului Consistoriu diecesan Aradan în ședința din 10/22 Iunie 1882 sub Nr. 1504, — se eșcrie concurs de licitațiune minuendă pentru edificarea Bisericei gr. or. române din opidul Petriș, comitatul Arad, protopresbiteratul Totvaradia, — cu prețul esclămării de 13 634 fl 80 cr., — carea licitațiune va avè loc în localitatea școalei române din Petriș la 25 Iulie (6 August) 1882 în oarele ante meridiene.

Planul cu operatele lui și condițiunile de licitare se pot vedea la preșidiul Comitetului parochial în Petriș. Stând la dispozițiunea comunei bisericeșci 56 mii cărămidă 260 metri cubici peatră de munte în valoare de 1360 fl. v. a. întreprindătoriul are se primească acest material avènd a se detrage prețiul lui, din suma stipulată în contract,

Se avisează toți acei Domni arhitecți, care ar dori a întreprinde aceasta edificare, ca pe terminul sus indicat să se presinte la licitațiune, avènd ante de licitare a depune ca vadiu 8% a prețului de strigare, care poate fi ori în bani gata, ori în papiruri de valoare, garantându se edificarea licitantului, carele va face cel mai jos obvenitoriu ofert pentru Cassa Bisericei.

Din ședința comitetului parochial ținută în Petriș la 29 Iunie (11 Iulie) 1882.

[119] 1—3

Iosif Cimponeriu, Georgiu Cioșescu,
preot ca președinte.. notariu.

Coase

pentru cositul cerealelor (bucatelor)

cu care un om poate cosi 1½ jug. pe și fl. v. a. 2.50 dărabul

are onoare a recomanda P. D. domni economi.

Andrei Rieger.

Fabrică și deposit de mașine agricole, aparate și prăvălie de ferărie.

Sibiu. [116] 3—3

Nr. 2071—1882 civ.

[113] 3—3

Publicațiune.

Din partea subșcrișului ca jude esmis al tribunalului ung. din Dej se aduce la cunoscința publică, că în obiectul segregării locurilor din comuna Vale (Tóthfalu) spre rânduirea reprezentanților, alegerea inginerului și preliminarul de spese, am pus di de pertractare pe 4 Septemvre 1882 la 9 oare dimineața în comuna Vale.

Provoc deci pe toți cei interesați în această comasare cu titlu de proprietari să se prezenteze la pertractare, cu atât mai vèrtos; deoarece neprezentarea lor nu va impedeacă cursul lucrărilor, și nu va servi de pretest ca remediul de drept.

In numele tribunalului.

Dej, 11 Maiu 1882.

Hoszu László m. p.,
jude esmis.

Nr. 3501—1882 civ.

[114] 3—3

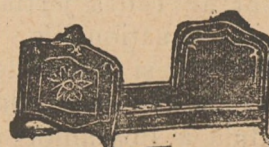
Publicațiune!

Spre a putè face lucrările de transacțiune în obiectul segregării de pădure în Christofel (Kiskrisztolcz) și spre încercarea eșecutării pe cale pacifică se decide di de pertractare 10 August 1882 și următoarele la fața locului în comuna Christofel, la care sânt citate părțile interesate sub pedeapsa urmărilor de drept.

Dej 9 Iulie, 1882

Veszprémi Antal m. p.,
jude esmis.

Paguba imensă, care a avut-o fabrica cea mare de mobile de fer din Londra a lui Godderidge Brothers and Comp. la falimentul cel de pe urmă a banței din Glasgow, a consternat-o, întrată încât s'a hotărât a înecua fabrica și a vinde toate mobilele de fer cari se află în cantități mari și au fost premiate la toate eșposițiunile mai cu seamă cu medalii de aur, cu a patra parte a prețului lor de fabrică. Eu ofer așa dară cele 4000 paturi de fer pentru oameni mari, minunat de frumoase,

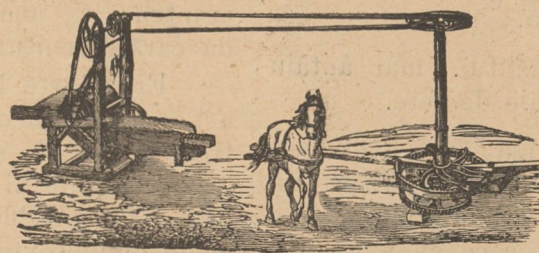
(Paturile seamănă aproximativ cu desenul.) date mie de sus numita casă în comisiune (toate într'adevăr lucrate frumos și o decorațiune neajunsă pentru fie-care locuință) cu preț fabulos de eștin, bucata numai cu 8 fl. (prețul de mai înainte fl. 32.50. — Efectuez prompt și pe lângă anticipațiune și comande singurateice, până când va ajunge proviziunea, — cu esemplare escelente și fără de defecte.

F. Buganyi [115] 2—12

Deposit de mașine

VIENA, Landstrasse, Krieglergasse.

Paturile de fer au a fi preferate celor de lemn mai cu seamă pentru vară și toamnă, de oarece ele scutesc de parasiți și de necurățenie, sânt cu mult mai trănice și se pot lesne desface și compune.

Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de îmblătit cu vapor, mașine de îmblătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și vènturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lângă alte prețuri de concurență Ferăria lui

Andrei Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Esposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta Csnădiei (Piața casarmei) vis-a-vis de casa vămiei.

Fabrica se află în casa lui Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de eștin.

[99] 9